

עין משפט
נר מצוה
כד:

ל"ח א ב מ"י פ"א מהל'
גולה ואנדה הל' ת
ופי"ב מהלכות מאכלות
אסורות הל' כה סמג עשין
עד טוש"ע ת"מ ס' רנט
סעף ד וטוש"ע י"ד ס'
הרמב"ם ח"א

לם א טועש' ח'ם פ'ר
רעט קען א טועש';
י'ד פ'ר קען טעפ'ן;
ב ד' מ'י' מ'י'ר'ע ח'ל'ס
גולה ווארדעט אלס
פאן שפ'ן רע טועש' ח'ת
ח'ר רעק טעפ'ן;
זא א מ'י' ש'ס אל
טועש' ש'ס טעפ'ן;
מב א מ'י' פ'י'ת מ'ה'ל'
מאחלט אפארטע אל
י'ס פאן אל'ס טועש' טועש'
י'ד פ'ר קען א טועש';
גאן א טועש' ח'ת פ'ר
טעפ'ן;
ד' מ'י' פ'י'ד מ'ה'ל'
מ'י'ר'ע ח'ל'ס א ו'י'ן
ש'ס כ'ר'ת מ'י'ר'ע פאן אל'ס
טועש' י'ד פ'ר א טעפ'ן;
מה י'ס טועש' ח'ת פ'ר
רעט קען א טועש';
זא א מ'י' פ'י'ת מ'ה'ל'
גולה ווארדעט אל
פאן שפ'ן רע טועש' ח'ת
ח'ר רעק טעפ'ן;
זא א מ'י'ר'ע ח'ל'ס
פאן ש'ס טועש' טעפ'ן;
טעפ'ן;
מב מ'י' ש'ס פ'י'ד
הל'ס י'ס פאן ש'ס
טועש' ש'ס טעפ'ן;
מב א מ'י' ש'ס טעפ'ן
הל'ס א טעפ'ן
טועש' ח'ת ש'ס פ'ר;
טועש' ח'ת ש'ס פ'ר;

מוסף רש"י

בשר שנחלם מן העין.
שהיה שעה אחת שלא ראהו,
ואפילו היה מונח על שלחנו,
אסור. שמה נחלף בנבלה
(חולין צה. א.)

כד:

סֵבֵר בוותיה בחדא. ולא צעי למימר
דמודו רבנן צרוך כנענים ומכ
כמותו צרוך כנענים: **לבתר** תריסר
עשמן החזיר אע"ג דלא היה צריך לית
(דף כח:) כל דבר שעושה ואוכל

ומשל צו י"ב חמש מלחן ואיך שם
מיינו ומינוח אלל רש"י פירש שזנאן
לאחר י"ב חמש שגלדו קשה דמלן
(ש"א) בשביל כך למואה דהאוד
ואיז מתיאש שגבור שמתואה יסבור
שמקרוז נאנדו ויכריז:
לפנים משורת היין. מאשר
יעשו נפקא לן לקמן
בפרקין (דף ג:) מיהא דלא מייתי
קרא הכא בדמייתא לקמן בעודא דרבי
שמעאל נהגולז מקא (ב"ר דף ק. יט)
דלא (לפנים) בעודא דרבי חיא
במראה דינר לשולמי ומנא רע
ולקמן בסוף פרק האומנין (דף
גכב.) מייתי קרא לארינא למען
בדרך טובים שהוא מדברי קבלה
ושבין קרא דלא יעשו שהוא מדברי
מורה וי"ל דלא מייתי קרא דאשר
עשו אלא במקום שאחרים איינין
והוא פטור כמו במראה דינר דאחרים
בעי למיקל מייבס ור' חיא דלא
דעו למילף פטור ולפנים משורת היין
שילב כמו לאחרים וכן בעודא דרבי
ישמעאל דקון ואיז לפי כדודו הוא
ועשה לפנים משורת היין כמו לאחרים
ואיז אמתניי דהדבריו דין כמו לאחרים

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

דסגר כרצק דא"כ תפשוט
ל מקום יש לפשוט דהלכה
י ירחי שתא ב"י. פ"י הן
רק דמיהס כדחנן צפרקין

ואיכעית אימא לעולם רבנן מ' קתני תן
שלו אינו חייב להכריז קתני ויניה וייתי
ישראל וידיב ביה סימנא ושקול ח"ש דאמר
רב אסי' אמצא חבית יין בעיר שרובה כנענים
מותרת משום מציאה ואסורה בהנאה בא
ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתיה
למוצאה כמאן כר"ש בן אלעזר שמע מינה
כי קאמר ר"ש בן אלעזר ברוב כנענים אבל
ברוב ישראל לא לעולם אימא לך ר"ש בן
אלעזר אפי' ברוב ישראל נמי קאמר ורב
אסי' סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה
בחדא וכי מאחר דאסירא בהנאה מותרת
משום מציאה למאי הלכתא אמר רב אשי
ל'קנקנה: ההוא גברא דאשכח ארבעה זוזי
דציירי בסדינא ושדו בנהר בירן אתא לקמיה
דרב יהודה א"ל זיל אכרזי והא זוטא של ים
הוא שאני נהר בירן יכיון דמתקיל לא מיאש
והא רובא כנענים ניהו ש"מ אין הלכה כר"ש
בן אלעזר אפי' ברוב כנענים שאני נהר בירן
דישראל סברו ליה וישראל כרו ליה כיון
דישראל סברו ליה אימור מישראל לפי וכוין
דישראל כרו ליה לא מיאש רב יהודה הוה
שקיל ואויל בתריה דמר שמואל דשקלא רבא
דיסא א"ל מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה
הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן
מהו א"ל חייב להחזיר תרתי אמר ליה
ל'לפנים משורת הדין כי הא דאבוה דשמואל
אשכח הנך חמרי במדברא ואהדרניהו למריהו
לבתר תריסר ירחי שתא לפנים משורת הדין
רבא הוה שקיל ואויל בתריה דר"נ ^טבשוקא
דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן א"ל מצא
כאן ארנקי מהו א"ל הרי אלו שלו בא ישראל

ובשאינה טמון ולא תפשוט מינה
קפני כו' אינו חייב להכריז קפני.
נענים הוא ושלן נמי לא הוא דלא
: מותרת משום מזילה. דאינו חייב
להכריז: ואסורה בהנאה. ולקמיה

ספר ח"י מה דמה יסרן ש' בנתיאחלה
בא ישראל ונתן סימן, יאחא מסק
יו נענינו ומוחרת בשמי' בנתיאחלה
לדיון דרובא כענינו נתיאחשו הבעלים:
נשדו כנהר ציון, ומושלכין כנהר
ציון: מסקו. יט זו מכשולים
ואנינו וסחמחא גדר עשושין לגנס
לזיון מלא סבר לא יוכל עשרה להוליס
סוק למכשולים ורגלים היו לסוכר
ולקחור ונכריתו שישטפו מימיו וסומן
שיתאחס כשסוכרן חותו יניקוס:
סכרו ליה. ספר ח"י נש' ש' בנתיאחלה
כמו (ישעה יט) עושי סכר ס' אגמי
נש: יאחא משראל נפול. לפיכך חייב
להכריז לא חמרי יניח כח דאחמרינן
לגילי ברוב כענינו לרבונו: יט מלא.

שהכורה ימאס: **דבי דיסא**. שמורכים
 שם חטים כמושין לדיסא ודיס
 מוין שם: **בזר תריסר ירחי שפא**.
 מאס: **גולדרא**. ראעניס: **דיו**. עוף
 שקורן **אולגער** וואו לען **דיו**.
 וועדי **לנניסא** **דבי דן מריון**.
 השליכטו בין דקליס של בר מריון:
אסור. שחא נחמלק גנבילה:
 רכאמלי: משטנלי עד שהשליכו:
כאטלא **כאטס**. שדרך גנבילה:
 להשליכו כאטס: **פרגיוס**. גחלות:
אכט קיבורי דאלי ביה אולוי. מא
 פקיעט שאל טויר למכמורות ורשמות
 נמקוט שהצידן מאין: **אולני**. צידים
 העוסק במכמורות: **מורני**. **מאס**
 פירות ככלי. וסחם כלי יש בו סימן:
 כמו **סחא**. ריקן: **דיס**. יש בו
 סימן לעולם: **לבורי פירוס**. בגמ'
 מפרש סימניו וואו מנין לו מוס:
 שלשה

וְלֹא הָיָה עֹמֵד וְצוּחַ נִעְשֶׂה
יָמִים הָהוּא דִּין דְּשִׁקּוּל בִּשְׂרָא
לְקַמְיָה דְּאֲבִי א"ל יוֹלֵל שְׁקוּל
וְלִכְלֵה כְּרִבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר
וְהָאָהָרָא אָמַר רַב יְבִשָׁר שְׁתַּחֲלֵם
דִּי שְׁחוּט בֵּין טַבְרִיָא לְצִיפּוּרִי
מִצִּיאָה כְּר"ש בֶּן אֱלֶעָזָר מִשּׁוּם
דְּחִתְנִיא הִרִי שְׂאֵבְדוּ לוֹ גִּדְיִין
וְרַבִּי חֲנַנְיָא בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי
שֶׁמִּצְמָצֵם בְּאִשְׁפָּה (וְדוֹכְרִי רַבִּי
בְּבֵית מִדְרַתְהוֹרֵהוּ לֹא מִשּׁוּם
כְּר"ש בֶּן אֱלֶעָזָר אִפִּי' כְּרֹב
יֵאל רַבִּי אֲמַי אִשְׁכַּח פְּרֻגִּית
טִי וְאֲמַרִי לֵה לְקַמְיָה דְּר' יוֹחָנָן
פֶּשֶׁךְ רַבִּי יִצְחָק נִפְחָא אִשְׁכַּח
וְאֲמַרִי לֵה כְּבִי מִדְּרֵשָׁא וְאֲמַר
הִכְרִיז מִצָּא פִירוֹת כְּכֵלִי אוֹ
יֵא אִצְבוּרִי פִירוֹת יִצְבוּרִי מֵעוֹת
שְׁלֹשָׁה

אמת: לקמיה דרבי אסי גרסי' חשיבי דארעא דשראל אף על גב דבי אבא היה תלמידו של רבי אמי (ילס):

מסורת הש"ס

(א) (לקמן ל: גרסות א. מה: כפופות לו. ב"ק נט:.)
(ב) (חולין מ.ח. ג) חילין (זה, ד) חילין יב. (מוספתא דחולין פ"ב.) (ה) פ"ה האגמים שילדו בהם הדגים שרשי רד"ק, (ו) (דברים יד.) (ז) (לקמן כה.) (ח) (עין רש"י גרסות נח: ד"ה ככלי חובד,) (ט) ל"ל לישאל, ר"ת,

לְעֹזִי רַעֲשׁוּ

נשנ"ש [אישקלושני"ט].
עושים סבר.
אחלטו"ר [וולטו"ר].
פרט.

רבינו חננאל

[illegible]